

- בחור זה למד באזהר, ולפי דבריו הוא השייך היחיד במסגרת חסייני. הוא לומד עכשיו עברית. לפי דבריו הוא סוציאליסט - בין סוציאליזם וקומוניזם.
הוא רוצה שבמדינה הערבית תהיה ממשלה סוציאליסטית אבל הוא מודה שאין כל סיכוי לכך.
בקיץ ישוב לארץ.

- הדבר המעניין בשיחתו היה הסיפור על המו"ם בין מגנס ונורי. לא הגדתי לו שהדבר כבר ידוע לי.

- בגמר הסיחה הלכתי לשמוע הרצאתו של גרוויס על הנגב - בחברה האסימטרית. בהצגה היו יותר חידודים ממדע - אבל הייתה מענינת. חבצ מסירת הנגב ליהודים. אחריו דיבר ניו-קוטב - ואם כי לא היה לעניין מעין נגד הטלת גזע זר על ישוב מקומי, אבל התנגדות זו היא רק לארץ כולה, לא לנגב. מכיוון שהנגב אינו מיושב אינו רואה כל מניעה להעמידו לרשות היהודים, אבל אינו מבין למה ילכו שם היהודים. מוטב שיבואו לפתח רחבי האימפריה, שכן מסתמך יש אפשרות פי כמה גדולות מהנגב, והדבר יהיה גם לטובת היהודים הסובלים והם לטובת האימפריה... הנגב ידרוש אמצעים ענקיים והתוצאות תהיינה זעומות. אולם אם היהודים רוצים משום מה דווקא בנגב - אדרבא. כמעט שאין כאן ערכים ואין בכך משום קיומיות. (גם זו לטובה).

24.2.38

היום ראה אמש את וולטר. הוא מדוכא. פרעה החדש לא ידע את יוסף, ויש להתחיל כמעט מחדש. א.ב. החליט להסתלק בכלל מעבודה מדינית - עד בחירות חדשות, והוא כבר עכשיו קנה רצון. נוויל והלימכס הם ריאליסטים "סור-ריאליסטים". בניגוד לדעות הנפוצות - הלימכס הוא ציניק יקר ומחושב רק עם עובדות במרכז עניני בריטניה עומד עכשיו ים הרימון והמזרח הקרוב. בקבינט יש ידיעות שטגנס ואחרים מחברי הנהלת הסוכנות מסכימים לסיקור יהודי - ובלבד שהחלוקה לא תצא לפועל. - כשהיית אמר שיש כמובן אנטי ציונים אבל הם אלה מועטים ואין להם שום ערך, ענה וולטר: אבל יש טלגרמות, והן עוסקות רוסס. העיקר אינו איך הדברים הם למעשה - אלא מה חושבים האנשים על הדברים.

כשהייתם אמר - עד עכשיו היו האנגלים ירידינו היחידים, וכנראה שגם עומדים להחכים לנו, אמר ולטר: גם לנו אין ירידים רבים, ואחש הנכם השרידים האחרונים וגם אתם תהיו נבדנו. מה אתם יכולים לתת לנו?

היית ענה: אנחנו יכולים לתת לכם א"י בגויה ופורחת, ואם כל החוף יהיה בידינו, יהיו לכם ירידים גאונים מאל עריש עד קושטא.

וולטר אמר שעליו להעבש עם נוויל, הליטכס, קינגסלי-ווד (הידיד הכי קרוב של נוויל). על א.ג. לסדר הפגישה עם נוויל, אם א.ג. לא יעשה זאת - יסדר הוא, וולטר, את הראיון.

ב-11.30 חיים רואה את א.ג. אחר כך הוא פועד עם סמיל.
- שלחנו סלגרמה דחופה להנהלה לכנס מיד ישיבת הנהלה ולברר אם אסנס נחנו חברי ההנהלה הנוכחית לפיעוט יהודי. כי סחר בשיחה עם א.ג. צריך להבהיר את הדבר, אני כותב גם מכתב בעכ"ז זה למבנט.

- בשייפס יש היום סלגרמה ארוכה על נמל תל-אביב - וגם תמונת המזח והעכורה - על ירו.
"השער לבית הלאומי היהודי" - זוהי הכותרת.

ועם הסמחה העמוקה למאורע הגדול הזה איני יכול לרכא בלבי את החשש הקשה שהעזרה הבלתי שנית שניתנה לנו לפרוץ דרך ליט ולהרחיב את ההנהלה הסערה של המזח - כרוכה בה גם בירודים או בלא יודעים, מחשבה טמירה להקל על עקירת חיפה ונמלה מתחומי המדינה היהודית, ליהודים יש נמל עברי בטאה אחוזים - למה להם נמל שני? ונדמה לי שלאחר שביצענו את הסלב הראשון בחקיעת יחד עסאי בים תל-אביב - עלינו להסנע מריכוז כל ההנועה של אנשים וסחורות בת"א ומהרחבה בלחי הכרחית של הגמל - כי עלינו לשמור על חיפה.

איני יכול להעלות על לבי מדינה יהודית בלי חיפה, ואיני רואה נכס סקומי אחד בארץ יותר טוב מחיפה. לסחמתנו על חיפה לא תהיה קלה. זוהי צומת האינסטרסים של המזרח הקרוב כולו - ושל האימפריה הבריטית. נוחן לאנגליה כל הזכויות הדרושות לה - אבל נסמור על בבה-עין זו של א"י. אין לארץ נמל אחר הראוי לשם זה - ולאחר שאנו יכולים להעלות גומעים בת"א - אל נסכה שאין זה אלא נמל עזר לדרום הארץ בלבד. נמלה של א"י והמדינה היהודית אינו יכול להיות אלא בחיפה.